Lieta Nr.A42722009
A04723-10/37

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā
Liepājā, 2010.gada 16.augustā

Administratīvā rajona tiesa šādā sastāvā:
tiesnese S.Sērdiene,

piedaloties atbildētājas – Latvijas Republikas pusē pieaicinātās iestādes – Autotransporta inspekcijas pilnvarotajai pārstāvei *I.T.*,

atklātā tiesas sēdē, Lielajā ielā 4, Liepājā, izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta pēc sabiedrības ar ierobežotu atbildību „Otaņķu dzirnavnieks" (reģistrācijas numurs 42103015892) pieteikuma par Autotransporta inspekcijas vadītāja 2009.gada 13.janvāra lēmuma Nr.18 atcelšanu.

Aprakstošā daļa

[1] 2009.gada 13.janvārī Autotransporta inspekcijas vadītājs pieņēma lēmumu Nr. 18 „Par izskatīto iesniegumu administratīvā pārkāpuma lietā" (turpmāk arī – Lēmums), ar kuru atstāja negrozītu Autotransporta inspekcijas Kontroles daļas vadītāja 2008.gada 12.novembra lēmumu administratīvā pārkāpuma lietā Nr.11J/BA411117 (turpmāk arī – sākotnējais lēmums) par sabiedrības ar ierobežotu atbildību (turpmāk arī – SIA) „Otaņķu dzirnavnieks" saukšanu pie administratīvās atbildības pēc Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk arī – LAPK) LAPK 149.^{4} panta vienpadsmitās daļas un sodīšanu ar naudas sodu Ls 500. – apmērā par Eiropas Padomes 1985.gada 20.decembra Regulas 3821/85 par reģistrācijas kontrolierīcēm, ko izmanto autotransportā 15.panta 7.punkta a apakšpunkta pārkāpumu.

[2] 2009.gada 11.februārī Administratīvās rajona tiesas Liepājas tiesu namā saņemta SIA „Otaņķu dzirnavnieks" (turpmāk arī – pieteicēja) sūdzība (turpmāk arī - pieteikums) par administratīvā pārkāpuma lietā Nr.11J/BA411117 pieņemtajiem lēmumiem.

Pieteicēja lūdz pieņemto lēmumu atcelšanu, norādot, ka Autotransporta inspekcijas vadītājs, izskatot pieteicējas sūdzību par sākotnējo lēmumu nav vērtējis tā likumību un pamatotību, bet centies paplašināt sākotnējā lēmuma pamatojumu. Pieteicēja līdz pieteikuma iesniegšanas brīdim nav iepazīstināta ar ātruma reģistrēšanas kontrolierīces lietošanas noteikumiem, par kuru pārkāpumu iestājas administratīvā atbildība.

Lēmumā nav norādīts, kādu normatīvo aktu pieteicēja pārkāpusi. Regulas 3821/85 15.p 7.p. tikai nosaka vadītāja pienākumu uzrādīt diagrammas. Lēmums pēc būtības nav grozīts un augstākās instances lēmums ir par pieteicējas sūdzību, nevis ir jauns lēmums administratīvā pārkāpuma lietā. Tā kā lēmumā par pieteicējas sodīšanu nav norādīts konkrēts normatīvais akts vai pants, pieteicējas ieskatā SIA „Otaņķu dzirnavnieks" nav pārkāpusi ātruma reģistrēšanas kontrolierīces lietošanas noteikumus.

[2.1] Ar Administratīvās rajona tiesas tiesneses 2009.gada 25.marta lēmumu pieteicējas pieteikums pieņemts, un ierosināta administratīvā lieta par Autotransporta inspekcijas vadītāja 2009.gada 13.janvāra lēmuma Nr. 18" „Par izskatīto iesniegumu administratīvā pārkāpuma lietā" atcelšanu.

[3] 2009.gada 27.aprīlī tiesā saņemts Autotransporta inspekcijas (turpmāk arī – atbildētāja) rakstveida paskaidrojums. Atbildētāja pieteikumu neatzīst, paskaidrojot, ka apstrīdēšanas procesā turpinās iestādē uzsāktā administratīvā lieta. Apstrīdēšanas process ir tikai jauna pārvaldes procesa stadija, kas ir tā paša administratīvā akta izdošanas turpinājums. Saskaņā ar APL 81.panta piekto daļu, savu galīgo noformējumu administratīvais akts iegūst augstākas iestādes lēmumā. Atsaucoties uz publikācijām juridiskajā literatūrā atbildētāja norāda, ka apstrīdēšanas stadijā augstākai iestādei atļauts labot zemākas iestādes kļūdas attiecībā uz informācijas un pierādījumu iegūšanu, lietas dalībnieku uzklausīšanu, administratīvā akta pamatojumu u.tml. Arī konstatējot nebūtiskas procesuālas kļūdas, iestāde var atstāt administratīvo aktu negrozītu. Administratīvā akta pamatojuma papildināšana vai argumentu maiņa nav uzskatāma par sākotnējā administratīvā akta grozīšanu. Izskatot pieteicējas iesniegumu par administratīvā akta apstrīdēšanu, ir pārbaudīta sākotnējā lēmuma likumība un pamatotība.

Atsaucoties uz Padomes 1985.gada 20.decembra Regulas (EEK) Nr.3821/85 „par reģistrācijas kontrolierīcēm, ko izmanto autotransportā" (turpmāk arī - Regula Nr.3821/85) 15.panta septītā punkta a apakšpunktu atbildētāja norāda, ka kontroles laikā pieprasījuma transportlīdzekļa vadītājam bija pienākums uzrādīt reģistrācijas diagrammas par kārtējo dienu un tās, kuras transportlīdzekļa vadītājs izmantojis iepriekšējās 28 dienās. Atsaucoties uz Ministru kabineta 2007.gada 3.jūlija noteikumu Nr.474 „Transportlīdzekļu apkalpes locekļu darba laika organizēšanas, ievērošanas un uzskaites noteikumi" (turpmāk – MK noteikumi Nr.474) 13. un 14.punktu atbildētāja norāda, ka transportlīdzeklī bija jāatrodas aizpildītam un attiecīgi parakstītam darba devēja izsniegtam darbību apliecinājumam. Darbības apliecinājums iesniegts tikai administratīvā pārkāpuma lietas izskatīšanas laikā, turklāt saturēja pretrunīgu informāciju, jo transportlīdzekļa vadītājs paskaidrojumā norādījis, ka bijis brīvdienās, savukārt apliecinājumā minēts, ka vadītājs vadījis transportlīdzekli, uz kuru neattiecas Regulas Nr.561/2006 prasības. Saskaņā ar MK noteikumu Nr.474 15.punktu par transportlīdzekļa apkalpes locekļa darba laika organizēšanu un uzskaiti atbild darba devējs. Līdz ar to pieteicējai ir pienākums ievērot Eiropas Parlamenta un Eiropas Padomes 2006.gada 15.marta Regulas Nr.561/2006 „Ar ko paredz dažu sociālās jomas tiesību aktu saskaņošanu saistībā ar autotransportu, groza Padomes Regulu Nr.3821/85 un Padomes Regulu Nr.2135/89 un atceļ Padomes Regulu Nr.3820/85" (turpmāk arī - Regula Nr.561/2006) un Regulas Nr.3821/85 prasības. Atbildētāja secinājusi, ka pieteicējas darba organizācija nav pietiekami efektīva un nenodrošina, ka transportlīdzekļu vadītāji varētu ievērot minēto regulu prasības. Pieteicēja nepamatoti norāda, ka nav iepazīstināta ar ātruma reģistrēšanas kontrolierīces lietošanas noteikumiem. Minētos noteikumus nosaka Regula Nr.3821/85.

[4] Pieteicējas pārstāvis uz tiesas sēdi neieradās. Pirms tiesas sēdes tiesā saņemts pieteicējas iesniegums par lietas izskatīšanu bez pieteicējas pārstāvja. Iesniegumā norādīts, ka sūdzība tiek uzturēta pilnā apjomā, un pieteicēja uzskata, ka tās nodarījumā nav administratīvā pārkāpuma sastāva, jo „*nav tāda normatīvā akta „Ātruma reģistrēšanas kontrolierīces lietošanas noteikumi"".*

Atbildētājas pārstāve tiesas sēdē pieteikumā ietverto prasījumu neatzina, pamatojoties uz Lēmumā un rakstveida paskaidrojumos ietvertajiem argumentiem.

Tiesa, nekonstatējot Administratīvā procesa likuma 268. – 269.pantos paredzētos apstākļus, kuru dēļ lietas izskatīšana atliekama, atzina par iespējamu izskatīt lietu bez pieteicējas pārstāvja piedalīšanās tiesas sēdē.

Motīvu daļa

[5] Iepazinusies ar lietas materiāliem, tai skaitā ar pieteikumā norādītajiem iebildumiem un argumentiem, un rakstveida paskaidrojumiem, tiesas sēdē noklausījusies atbildētājas pārstāves sniegtos paskaidrojumus un izvērtējusi pierādījumus tiesa secina, ka pieteicējas pieteikums ir noraidāms.

[6] Tiesa lietā konstatē šādus faktiskos apstākļus.

[6.1] 2008.gada 17.oktobrī pulksten 13.05 Autotransporta inspekcijas Kontroles daļas Liepājas nodaļas inspektors veica transportlīdzekļu sastāva ar valsts reģistrācijas Nr.*/reģistrācijas numurs/* un */reģistrācijas numurs/*, kuras vadītājs ir *I.B.*, pārbaudi, konstatējot, ka transportlīdzekļa vadītājs nevar uzrādīt nepieciešamo skaitu (divdesmit deviņas) darba un atpūtas laika tahogrammas (uzrādītas divdesmit divas tahogrammas), par ko sastādīja kravas pārvadājumu kontroles aktu Nr. 093173 *(lietas 28.lapa);*

[6.2] 2008.gada 17.oktobrī paskaidrojumu sniedza transportlīdzekļa vadītājs *I.B. (lietas 29.lapa);*

[6.3] 2008.gada 17.oktobrī plkst.14.00 Autotransporta inspekcijas Kontroles daļas Liepājas nodaļas inspektors pieteicējai sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu Nr.BA 411117 (turpmāk arī – Protokols), kurā konstatēts, ka pieteicēja pārkāpusi Regulas Nr.561/2006 26.panta 7.punkta a apakšpunkta un 10.panta 3.punkta prasības, par ko paredzēta administratīvā atbildība pēc Latvijas administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk – LAPK) 149.^{4} panta vienpadsmitās daļas *(lietas 18.lapa).*

Protokolā fiksēts, ka tajā pašā dienā plkst.13.05 veikta pieteicējai piederošā transportlīdzekļa MAN ar valsts reģistrācijas numuru */reģistrācijas numurs/* kontrole, kuras laikā autovadītājs uzrādīja darba un atpūtas laika reģistrācijas tahogrammas par laika posmu no 17.10.08. – 24.09.08. (kopā 22 gab.), bet nevarēja uzrādīt par 7 dienām - par laika posmu no 24.09.08. – 18.09.08.

Protokolam pievienots transportlīdzekļa vadītāja *I.B.* 2008.gada 17.oktobra paskaidrojums, kurā norādīts, ka iztrūkstošās tahogrammas nav, jo laikā no 24.09.08. –

18.09.08. vadītājs bijis brīvdienās *(lietas 29.lapa)* un kravas pārvadājumu kontroles akts Nr.093173, kurā norādīts konstatētais pārkāpums *(lietas 28.lapa).*

[6.4] 2008.gada 12.novembrī paskaidrojumu par pārbaudē konstatēto sniegusi pieteicēja pilnvarotā persona *J.L. (lietas 38.lapa).*

J.L. paskaidrojis, ka laika posmā no 18.09.08 – 23.09.08. autovadītājs bijis norīkots uzņēmumā pie citiem darbiem, kur nav nepieciešams darba un atpūtas laika režīma tahogrammas līdz ar to nevarēja tās uzrādīt.

[6.5] 2008.gada 12.novembrī Autotransporta inspekcijas Kontroles daļas vadītājs pieņēma lēmumu administratīvā pārkāpuma lietā Nr.11J/BA 411117, ar kuru pieteicējai par LAPK 149.^{4} panta vienpadsmitajā daļā paredzēto pārkāpumu uzlikta naudas sodu Ls 500 apmērā *(lietas 40.lapa).*

Sākotnējā lēmumā secināts, ka pieteicēja neveica regulāras pārbaudes, lai nodrošinātu, ka uzņēmuma transportlīdzekļa vadītājs ievērotu Eiropas Padomes 1985.gada 20.decembra Regulas 3821/85 par reģistrācijas kontrolierīcēm, ko izmanto autotransportā prasības, t.i., lai autovadītājs uzrādītu visas reģistrācijas diagrammas.

Bez tam, sākotnējā lēmumā secināts, ka *I.B.* darbībās saskatāmas Eiropas Padomes 1985.gada 20.decembra Regulas 3821/85 par reģistrācijas kontrolierīcēm, ko izmanto autotransportā 15.panta 7.punkta a apakšpunkta pārkāpums.

Lēmumā konstatēts LAPK 34.panta pirmās daļas 2.punktā norādītais atbildību pastiprinošais apstāklis.

[6.6] Pieteicēja sākotnējo lēmumu apstrīdēja Autotransporta inspekcijas vadītājam *(lietas 42.lapa).*

Izskatot pieticējas iesniegto apstrīdēšanas iesniegumu Autotransporta inspekcijas vadītājs 2009.gada 13.janvārī pieņēma Lēmumu, ar kuru atstāja sākotnējo lēmumu negrozītu *(lietas 44. – 47.lapa).*

[7] Administratīvā procesa likuma 103.pantā ir noteikts tiesas pienākums, izskatot administratīvo lietu, pārbaudīt iestādes izdota administratīvā akta vai faktiskās rīcības tiesiskumu vai lietderības apsvērumus rīcības brīvības ietvaros. Tiesiskums tiek vērtēts, pārbaudot, vai iestāde ir rīkojusies saskaņā ar procesuālajām un materiālajām tiesību normām. Lietderības apsvērumi tiek vērtēti, pārbaudot, vai administratīvais akts izdots pamatoti un vai tas pārlieku neierobežo personas intereses, samērojot tās ar sabiedrības interešu aizsardzību.

Administratīvā akta, ar kuru uzlikts administratīvais sods, izdošana saistīta arī ar LAPK noteiktā procesa ievērošanu, tādējādi tiesai ir jāpārbauda arī , vai lēmuma pieņemšanā ievērots likumā noteiktais process. Vienlaikus tiesa norāda, ka Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departaments tiesu praksē ir atzinis principu, kas balstīts uz tiesību doktrīnā nostiprinātām atziņām, ka, vērtējot procesuālo tiesību normu pārkāpumus un to ietekmi uz procesa rezultātu, ir jānoskaidro, vai šis pārkāpums varēja ietekmēt galīgā lēmuma saturu. Ja pārkāpums to varēja ietekmēt, tas uzskatāms par būtisku *(skat. Administratīvo lietu departamenta 2005. gada 15. marta spriedumu lietā Nr. SKA-59, [14], 2005. gada 8. novembra spriedumu lietā Nr. SKA-337, [8]),* proti, ir jāpastāv cēloņsakarībai starp procesuālo pārkāpumu un citāda lēmuma iespējamību *(skat. Administratīvo lietu departamenta 2005. gada 22. novembra spriedumu lietā Nr. SKA-374, [10]).*

APL 81.panta piektajā daļā noteikts, ka apstrīdētais administratīvais akts iegūst savu galīgo noformējumu tādā veidā, kādā tas noformēts lēmumā par apstrīdēto administratīvo aktu. Šādā veidā tas ir izpildāms un to var pārsūdzēt tiesā. Tiesa konstatē, ka Autotransporta inspekcijas kontroles daļas vadītāja 2008.gada 12.novembra lēmums savu galīgo noformējumu atbilstoši APL 81.panta piektajā daļā noteiktajam, ir ieguvis ar Autotransporta inspekcijas vadītāja 2009.gada 13.janvāra lēmumu Nr.18 šajā administratīvā pārkāpuma lietā. Līdz ar to tiesa atsevišķi nelemj par sākotnējā lēmuma tiesiskumu, bet pārbaudot administratīvā akta galējā noformējuma – Autotransporta inspekcijas vadītāja 2009.gada 13.janvāra lēmumu Nr.18, vērtē visu procesu kopumā. Izskatāmā prasījuma priekšmets ir administratīvā akta - Autotransporta inspekcijas vadītāja 2009.gada 13.janvāra lēmuma Nr.18 atcelšana.

[8] Lietā ir strīds par to, vai pieteicēja pamatoti saukta pie administratīvās atbildības par LAPK 149.^{4} panta vienpadsmitajā daļā paredzēto pārkāpumu. Minētā norma *(redakcijā, kas bija spēkā līdz 2009.gada 25.februārim)* noteica, ka par transportlīdzekļu vadītājiem noteiktā darba un atpūtas laika režīma neievērošanu vai par transportlīdzekļu vadītājiem noteiktā darba un atpūtas laika režīmu un braukšanas attālumu reglamentējošo noteikumu un ātruma reģistrēšanas kontrolierīces lietošanas noteikumu pārkāpšanu uzliek naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam no piecdesmit līdz simt latiem, bet juridiskajai personai – no četrsimt līdz piecsimt latiem.

[9] Padomes 1985.gada 20.decembra Regula (EEK) Nr. 3821/85 par reģistrācijas kontrolierīcēm, ko izmanto autotransportā 15.panta 7.punkta a apakšpunktā *(saskaņā ar Eiropas Parlamenta un padomes Regulu (EK) Nr. 561/2006, ar ko paredz dažu sociālās jomas tiesību aktu saskaņošanu saistībā ar autotransportu, groza Padomes Regulu (EEK) Nr. 3821/85 un padomes Regulu (EK) Nr. 2135/98 un atceļ padomes Regulu (EEK) Nr. 3820/85) 26.panta 4.punkta 5. ievilkumu)* noteikts, ka ja transportlīdzekļa vadītājs vada transportlīdzekli, kas aprīkots ar reģistrācijas kontrolierīci saskaņā ar 1 pielikumu, tad pēc pilnvarota inspektora pieprasījuma transportlīdzekļa vadītājam ir pienākums uzrādīt kārtējās darba nedēļas reģistrācijas diagrammas un tās, kuras transportlīdzekļa vadītājs ir izmantojis, un ar roku veiktos pierakstus un izdruku par kārtējo darba nedēļu un iepriekšējām 15 dienām (pēc 2008.gada 1.janvāra par kārtējo dienu un iepriekšējām 28 dienām).

Lietā nav strīda par to, ka pieteicējas autovadītājs *I.B.* kontroles laikā 2008.gada 17.oktobrī Autotransporta inspekcijas amatpersonām uzrādīja reģistrācijas diagrammas par laiku no 2008.gada 24.septembra līdz 17.oktobrim (kopā 22 gab.), bet nevarēja uzrādīt reģistrācijas diagrammas par laiku no 2008.gada 18.septembra līdz 23.septembrim. Faktu, ka minētās diagrammas netika uzrādītas, apliecina *I.B.* paskaidrojumā norādītais, ka iztrūkstošo tahogrammu nav, jo laikā no 18. līdz 24.septembrim viņš bijis brīvdienās *(lietas 29.lapa);* administratīvā pārkāpuma protokols *(lietas 18.lapa)* un kravas pārvadājumu kontroles akts *(lietas 28.lapa),* kuros pārkāpuma fakts fiksēts.

Ievērojot minēto tiesa atzīst par pierādītu administratīvā pārkāpuma protokolā konstatēto un atbildētājas secināto, ka transportlīdzekļa vadītāja darbībās saskatāmas Regulas Nr. 3821/85 15.panta 7.punkta a apakšpunktā paredzēto nosacījumu pārkāpums.

[10] Lietā nav strīda par faktu, ka ierodoties uz administratīvā pārkāpuma lietas izskatīšanu pieteicējas pilnvarotā persona iestādē uzrādījusi darbību apliecinājumu.

Saskaņā ar MK noteikumu Nr. 474 „Transportlīdzekļu apkalpes locekļu darba laika organizēšanas, ievērošanas un uzskaites noteikumi" 13.punktu, ja autovadītājs, veicot starptautisko vai iekšzemes pārvadājumu, nevar uzrādīt reģistrācijas kontrolierīču datus atbilstoši Regulas 26.panta 4.punkta piektā ievilkuma prasībām, jo ir bijis slims vai atvaļinājumā vai ir vadījis transportlīdzekli, uz kuru neattiecas Regulas prasības, izmantojama elektroniski lejupielādējama veidlapa – darbības apliecinājums. Šo noteikumu 14.punktā noteikts, ka darba devējs šo noteikumu 13.punktā minētajos gadījumos pirms

brauciena uzsākšanas izsniedz transportlīdzekļa apkalpes loceklim aizpildītu un attiecīgi parakstītu darbības apliecinājumu. Darbības apliecinājumu glabā kopā ar attiecīgā transportlīdzekļa apkalpes locekļa darba laika uzskaites dokumentiem.

Tādējādi no minētajām tiesību normām izriet darba devēja pienākums gadījumā, ja transportlīdzekļa vadītājam nav iespējams uzrādīt reģistrācijas diagrammas, pirms brauciena uzsākšanas sastādīt, parakstīt un izsniegt transportlīdzekļa vadītājam darbības apliecinājumu.

[11] Regulas Nr. 561/2006 10.panta 2.puntā noteikts, ka transporta uzņēmums organizē 1. punktā minēto transportlīdzekļu vadītāju darbu tā, lai transportlīdzekļu vadītāji varētu ievērot Regulu (EEK) Nr. 3821/85 un šīs regulas II nodaļu. Transporta uzņēmums dod transportlīdzekļu vadītājiem atbilstīgus norādījumus un veic regulāras pārbaudes, lai nodrošinātu, ka tiek ievērota Regulas (EEK) Nr. 3821/85 un šīs regulas II nodaļa.

Regulas Nr. 561/2006 10.panta 3.punkts paredz, ka transporta uzņēmums ir atbildīgs par pārkāpumiem, ko ir izdarījuši uzņēmuma transportlīdzekļu vadītāji, pat ja pārkāpums ir izdarīts citā dalībvalstī vai kādā trešā valstī. Neierobežojot dalībvalstu tiesības noteikt, ka transporta uzņēmumiem ir pilna atbildība, dalībvalsts var padarīt šo atbildību nosacītu, ja uzņēmums ir pārkāpis 1. un 2. punktu. Dalībvalsts atzīst jebkuru pierādījumu, kas pierāda, ka transporta uzņēmumu nevar pamatoti atzīt par atbildīgu par pārkāpumiem.

Saskaņā ar LAPK 149.^{4} panta vienpadsmito daļu *(redakcijā, kas bija spēkā līdz 2009.gada 25.februārim)* pie atbildības par transportlīdzekļu vadītājiem noteiktā darba un atpūtas laika režīma neievērošanu vai par transportlīdzekļu vadītājiem noteiktā darba un atpūtas laika režīmu un braukšanas attālumu reglamentējošo noteikumu un ātruma reģistrēšanas kontrolierīces lietošanas noteikumu pārkāpšanu var saukt gan transporta līdzekļa vadītāju, gan juridisko personu. Tādējādi Latvijas Republikā transporta uzņēmumu atbildība nav padarīta nosacīta saskaņā ar Regulas 10.panta 3.punkta otro daļu (proti, tā nav padarīta atkarīga no tā, vai uzņēmums ir pārkāpis Regulas 10.panta 1. vai 2.punktu).

Līdz ar to pieteicējs ir atbildīgs kā par pārkāpumu, ko tieši izdarījusi pati komercsabiedrība, tā par pārkāpumiem, ko izdarījis tās darbinieks – transportlīdzekļa vadītājs.

[12] Lietā nav strīda par to, ka transportlīdzekļa vadītājs *I.B.* pārbaudes brīdī – 2008.gada 17.oktobrī Autotransporta inspekcijas amatpersonām neuzrādīja ne vien

reģistrācijas diagrammas *(skat. sprieduma [9] punktā)*, bet pārbaudes laikā pie transportlīdzekļa vadītāja neatradās un Autotransporta inspekcijas amatpersonām netika uzrādīts arī darbības apliecinājums par dienām, par kurām transportlīdzekļa vadītājs nevarēja uzrādīt reģistrācijas diagrammas.

Lietā nav strīda arī par to, ka transportlīdzekļa vadītājs pārkāpuma laikā atradās pieteicēja rīcībā, proti, izpildīja pieteicēja kā darba devēja norādījumus, nevis vadīja automašīnu privāti, sava labuma dēļ - no lietā esošā starptautiskā kravas pavaddokumenta CMR *(lietas 31.lapa)* izriet, ka pārkāpuma konstatēšanas laikā transportlīdzeklis, kura vadītājs ir *I.B.*, pārvadāja kravu, kuras pārvadātājs un saņēmējs ir pieteicēja.

Ievērojot minēto tiesa secina, ka, pastāvot apstākļiem, kad brauciena laikā transportlīdzekļa vadītājam nav iespējams uzrādīt reģistrācijas diagrammas, pieteicēja kā transporta uzņēmums nav spējis izpildīt normatīvo aktu prasību ievērošanu un izpildi, nodrošinot, ka pie transportlīdzekļa vadītāja brauciena laikā atrodas darbību apliecinājumi, pieteicēja ar savu rīcību arī tieši ir pārkāpusi darba un atpūtas laiku reglamentējošo noteikumu prasības.

Ievērojot minēto, un ņemot vērā šajā spriedumā un atbildētājas Lēmumā citētās tiesību normas, tiesa atzīst, ka pārbaudes laikā neuzrādot kontroles institūcijai ne reģistrācijas diagrammas, ne darbību apliecinājumus, ir pārkāptas Lēmumā un spriedumā iepriekš norādītās transportlīdzekļu vadītājiem noteiktās darba un atpūtas laika režīmu reglamentējošo noteikumu normas, par ko atbildība paredzēta LAPK 149.^{4} panta vienpadsmitajā daļā, un pieteicēja par transportlīdzekļu vadītājiem noteiktā darba un atpūtas laika režīma neievērošanu un par transportlīdzekļu vadītājiem noteiktā darba un atpūtas laika režīmu reglamentējošo noteikumu pārkāpšanu saukta pamatoti.

[13] Kaut arī tiesas ieskatā, noskaidrojot, vai pieteicēja ar administratīvā pārkāpuma protokolā konstatēto rīcību ir izdarījusi LAPK 149.^{4} panta vienpadsmitajā daļā paredzēto pārkāpumu, nav izšķirošas nozīmes apstāklim, ka darbības apliecinājums pēc pārbaudes Autotransporta inspekcijā tika iesniegts, tiesa, novērtējusi iesniegtos pierādījumus, piekrīt atbildētājas paskaidrojumā norādītajam, ka ir apšaubāms darbības apliecinājumā norādītās informācijas patiesums, jo pieteicējas pārstāvja paskaidrojums, ka darbības apliecinājumā norādītajās dienās transportlīdzekļa vadītājs bijis norīkots uzņēmumā pie citiem darbiem, kur nav nepieciešamas darba un atpūtas laika režīma uzskaites tahogrammas *(lietas 38.lapa)*, ir pretrunā pieticējas transportlīdzekļa vadītāja paskaidrotajam, ka šajās dienās viņš bijis brīvdienās *(lietas 29.lapa).*

Tiesa attiecībā pret pieteicējas pārstāvja paskaidrojumā norādīto konkrētajā situācijā priekšroku dod transportlīdzekļa vadītāja paskaidrojumā norādītajam, jo nesaskata saprātīgu pamatojumu transportlīdzekļa vadītājam sniegt nepatiesu informāciju. Uz transportlīdzekļa vadītāja personisku ieinteresētību lietā pieteicēja pieteikumā tiesas uzmanību nav vērsusi.

Savukārt pieteicējas pārstāvju paskaidrojumi pieteikumā *(lietas 5. – 6.lapa)*, sūdzībā Autotransporta inspekcijas priekšniekam *(lietas 15. lapa);* paskaidrojumā Autotransporta inspekcijas priekšniekam *(lietas 38.lapa)* atzīstami par ticamiem tikai tik daudz, cik tos apstiprina citi lietā iegūtie pierādījumi, pie kam tos vērtējot tiesa ņem vērā pieteicējas kā personas, kura saukta pie administratīvās atbildības un sodīta īpašo ieinteresētību lietā. Tiesa lietā neatrod apstiprinājumu pieteicējas apgalvojumiem.

[14] Pieteicējai par konstatēto pārkāpumu piemērots naudas sods Ls 500, tātad LAPK 149.^{4} panta vienpadsmitās daļas sankcijā paredzētajā maksimālajā apmērā *(skat. sprieduma [8] punkts).* Piemērojot sodu maksimālajā apmērā, atbildētājai bija šī izvēle jāpamato ar lietderības apsvērumiem, ņemot vērā LAPK 32.panta otro daļu (pārkāpuma raksturs, mantiskais stāvoklis, atbildību mīkstinošie un pastiprinošie apstākļi).

Tiesa konstatē, ka uzliekot sodu atbildētāja ņēmusi vērā atbildību pastiprinošo apstākli – LAPK 34.panta pirmās daļas 2.punktu – faktu, ka gada laikā atkārtoti izdarīts līdzīgs pārkāpums, par kuru persona jau administratīvi sodīta. No lietai pievienotās Iekšlietu ministrijas informācijas centra izdrukas *(lietas 43.lapa)* tiesa konstatē, ka pieteicēja arī 2008. gada maijā ir izdarījusi pārkāpumu, par kuru atbildība paredzēta LAPK 149.^{4} panta vienpadsmitajā daļā, par ko administratīvi sodīta.

Ievērojot minēto tiesa atzīst, ka atbildētāja savu rīcības brīvību, uzliekot sodu ir izmantojusi tiesiski un pamatoti, lietderības apsvērumus atbilstoši konstatētajam ir izdarījusi pareizi. Tiesas ieskatā, atbildētājas noteiktais naudas sods ir samērīgs ar izdarīto pārkāpumu apstākļos, kad līdzīga rakstura pārkāpumu pieteicēja gada laikā jau ir izdarījusi. Tiesas ieskatā, atbildētājas izvēlētais soda apmērs sasniedz LAPK 22.pantā definēto soda mērķi.

[15] Ar 2009.gada 22.janvāra likumu „Grozījumi Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksā" LAPK veikti grozījumi, saskaņā ar kuriem no 2009.gada 25.februāra atbildība par transportlīdzekļu ātruma ierobežošanas ierīces lietošanas noteikumu un

transportlīdzekļu vadītāju darba un atpūtas laika reģistrēšanas noteikumu pārkāpšanu paredzēta LAPK 149.[38] pantā. LAPK 149.[38] panta devītajā daļā noteikts, ka par normatīvajos aktos noteikto transportlīdzekļa vadītāja darba un atpūtas laiku apliecinošo dokumentu, reģistrācijas karšu vai datu nesēju neuzrādīšanu uzliek naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam no trīsdesmit līdz trīssimt latiem, bet pārvadātājam — no piecdesmit līdz piecsimt latiem.

Tādējādi tiesa konstatē, ka šobrīd tiesību normas, kurā paredzēta atbildība par pieteicējas izdarīto pārkāpumu, sankcijā attiecībā uz juridiskām personām ir samazināta paredzētā soda minimālā robeža, savukārt maksimālā robeža atstāta nemainīga.

LAPK 8.panta otrās daļas pirmajā teikumā noteikts, ka aktiem, kas mīkstina atbildību par administratīvajiem pārkāpumiem vai atbrīvo no tās, ir atpakaļejošs spēks, tas ir, tie attiecas arī uz pārkāpumiem, kas izdarīti pirms šo aktu izdošanas. Līdz ar to tiesai pastāv iespēja izvērtēt, vai pieteicējai uzliktais sods nebūtu samazināms.

LAPK 32.panta otrā daļa noteic, ka, uzliekot sodu, ņem vērā izdarītā pārkāpuma raksturu, pārkāpēja personību, viņa vainas pakāpi, mantiskos apstākļus, atbildību mīkstinošs un pastiprinošos apstākļus.

Kā spriedumā konstatēts iepriekš, Lēmumā atbildētāja atzinusi, ka pastāv atbildību pastiprinošs apstāklis, kura dēļ pieteicējai par izdarīto pārkāpumu uzlikts naudas sods maksimālajā apmērā, kādu lēmuma pieņemšanas laikā paredzēja tiesību norma, kurā bija paredzēta atbildība par konstatēto pārkāpumu. Tā kā tiesa spriedumā iepriekš atzina atbildētājas izdarītos lietderības apsvērumus, nosakot pieteicējai sodu, par pareiziem, un sodu maksimālajā tiesību normā paredzētajā apmērā konkrētajos apstākļos par samērīgu izdarītajam pārkāpumam, tiesa atzīst, ka pieteicējai piemērotais sods par pārkāpumu nav samazināms.

[16] Tiesa pievienojas atbildētājas paskaidrojumā norādītajam, ka administratīvais akts savu galīgo noformējumu, atbilstoši APL 81.panta piektajā daļā noteiktajam, iegūst tādā veidā, kādā tas noformēts lēmumā par apstrīdēto administratīvo aktu, un tādējādi pārbaudāms tiesā ir tieši iestādes lēmuma galējais noformējums. Administratīvā akta pamatojuma papildināšana nav uzskatāma par sākotnējā administratīvā akta grozīšanu. Pie kam tiesa konstatē, ka administratīvā akta papildināšana konkrētajā gadījumā notikusi, izvērtējot pieticējas papildus iesniegtos pierādījumus – darbības apliecinājumu, un sniedzot situācijas juridisku vērtējumu to sakarā. Tiesa atzīst, ka Lēmumā ir izvērtēti pieteicējas

apstrīdēšanas iesniegumā izteiktie argumenti. Lēmumā izdarītie secinājumi ir pamatoti ar lietā konstatētajiem faktiskajiem apstākļiem un konkrētām tiesību normām.

Tiesa ir uzklausījusi visus pieteicējas rakstveidā izteiktos argumentus, un spriedumā sniegusi vērtējumu tiem, kuri ir nozīmīgi lietā no tiesību viedokļa.

Izskatot lietu, tiesa nav konstatējusi tādus procesuālus pārkāpumus administratīvajā lietvedībā iestādē, kas būtu varējuši novest pie atšķirīga lietas rezultāta. Ievērojot minēto, Autotransporta inspekcijas vadītāja 2009.gada 13.janvāra lēmums Nr.18 ir atzīstams par tiesisku un pamatotu, bet pieteicējas pieteikums par noraidāmu.

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 246.-251.pantu, 289.-291.pantu, Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 286.panta pirmās daļas 1.punktu, Administratīvā rajona tiesa

nosprieda

atstāt negrozītu Autotransporta inspekcijas vadītāja 2009.gada 13.janvāra lēmumu Nr.18 „Par izskatīto iesniegumu administratīvā pārkāpuma lietā", un sabiedrības ar ierobežotu atbildību „Otaņķu dzirnavnieks" (reģistrācijas numurs 42103015892) pieteikumu **noraidīt.**

Spriedumu var pārsūdzēt Administratīvajā apgabaltiesā divdesmit dienu laikā no sprieduma sastādīšanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvās rajona tiesas Liepājas tiesu namā.

Spriedums sastādīts 2010.gada 16.augustā.

Tiesnese S.Sērdiene